

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Frame/ EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Sprawa T-627/15) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIANCALUNA — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy bianca — Ekonomia postępowania — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Identyczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 437/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E. Montelione, M. Borghese i R. Giordano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Lange)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2952/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Bianca-Moden a Frame.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Frame Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2017 r. – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Sprawa T-628/15) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Biancaluna — Odrzucenie — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy bianca — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Identyczność towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 437/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E. Montelione, M. Borghese i R. Giordano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Lange)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2720/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Bianca-Moden a Frame.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 7 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2720/2014-5).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Frame Srl.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1. 2016.

Wyrok Sądu z dnia 8 listopada 2017 r. – De Nicola / Rada i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-42/16) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna — Służba publiczna — Personel EBI — Dyrektywy dotyczące laseroterapii — Artykuł 47 Karty praw podstawowych — Rozsądny termin — Nieprzestrzeganie reguł rzetelnego procesu — Szkoda materialna — Krzywda — Żądania przedstawione przez stronę w sprawie w toku przed Sądem do Spraw Służby Publicznej — Skierowanie sprawy w części do Sądu)

(2017/C 437/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Isola i G. Isola, następnie adwokat G. Ferabecoli)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Rebasti i M. Veiga, pełnomocnicy) i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram, P. Giusta i L. Tonini Alabiso, następnie J. Inghelram, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 268 TFUE zmierzający do uzyskania naprawienia szkód poniesionych jakoby przez skarżącego z racji, po pierwsze, przyjęcia przez prawodawcę Unii określonych dyrektyw dotyczących laseroterapii, po drugie, przewlekłości postępowań przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej i Sądem dotyczących jego wniosku o refundację kosztów leczenia związanych z laseroterapią, po trzecie, niesprawiedliwego charakteru tych postępowań, a po czwarte, licznych skarg, do których złożenia zmusiły go Sąd do spraw Służby Publicznej i Sąd.